

T.C.
İSTANBUL
7. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI
DOSYA NO : 2012/264 Esas
DURUŞMA TARİHİ : 10/10/2013

BAŞKAN :
ÜYE :
ÜYE :
CUMHURİYET
SAVCISI :
KATİP :

Belirli gün ve saatte celse açıldı.

Müştekiler ... geldiler.

Müştekiler-müdahiller vekilleri avukatlar; ... geldiler.

Yeminli tercüman S. B. (İtalyanca-İngilizce) geldi.

YEMİNLİ TERCÜMAN R. Y., İngilizce dilini bilir,engel hali yok, yapacağı iş anlatıldı, yemini yaptırıldı.

YEMİNLİ TERCÜMAN H. İKİZ, İbrahim oğlu, 1986 doğumlu. İstanbul Adalet Adalet Sarayı. Arapça dilini bilir, engel hali yok, yapacağı iş anlatıldı, yemini yaptırıldı.

Açık yargılamaya devam olundu.

Yabancı Müştekilere tercüman vasıtasıyla CMK 234 maddesindeki yasal hakları hatırlatıldı.

Uluslararası istinabe yoluyla mahkememizce sanıklar adına çıkartılan tebligatların sanıklara bizzat yapılıp yapılmadığına ilişkin evrakın Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü aracılığıyla dosyaya gönderilmesi için yazılan yazıya cevap yok.

Müşteki K. G. vekilleri Av. A. G. ve Av. M. P. 'in mazeret dilekçesi verdiği görüldü.

Sanık Gabriel Ashkenazi müdafii av. U. K. 'nun mazeret dilekçesi verdiği görüldü.

Katılan B. K. 'un mazeret dilekçesi verdiği görüldü, okundu, dosyasına konuldu.

Katılan S. E. vekili av. M. Ç. 'in mazeret dilekçesi verdiği, stajer av. V. A. 'a muvafakatname verdiği görüldü, okundu, dosyasına konuldu.

Müşteki T. E. 'nin adresinin araştırılması için yazılan yazıya cevap verildiği görüldü.

Müşteki Z. K. 'nin adresinin araştırılması için yazılan yazıya cevap verildiği görüldü.

Müşteki Ö. G. 'ün adresinin araştırılması için yazılan yazıya cevap verildiği görüldü.

Müşteki H. T. 'in adresinin araştırılması için yazılan yazıya cevap verildiği görüldü.

Müşteki S. A. 'in adresinin araştırılması için yazılan yazıya cevap verildiği görüldü.

Müşteki O. A. 'in adresinin tespit edilemediğinin bildirildiği görüldü.

Müşteki M. Ş. 'in adresinin tespit edilemediğinin bildirildiği görüldü.

Müşteki A. M. Ş. 'in adresinin tespit edilemediğinin bildirildiği görüldü.

Müşteki Y. V. için Erzurum 1.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap var, müştekinin ifadesinin alınmış olduğu, davaya katılma talebinde bulunduğu görüldü, okundu.

Müşteki H. K. için Tarsus 2.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap var, müştekinin ifadesinin alınmış olduğu, davaya katılma talebinde bulunduğu görüldü, okundu.

Müşteki İ. D. için Samsun 1.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap var, müştekinin ifadesinin alınmış olduğu, davaya katılma talebinde bulunduğu görüldü, okundu.

Müşteki B. K. için Yalova Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap var, müştekinin ifadesinin alınmış olduğu, davaya katılma talebinde bulunduğu görüldü, okundu.

Müşteki H. S. için Ankara 1.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap var, müştekinin ifadesinin alınmış olduğu, davaya katılma talebinde bulunduğu görüldü, okundu.

Müşteki A. T. için Ankara 1.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata cevap var, müştekinin ifadesinin alınmış olduğu, davaya katılma talebinde bulunduğu görüldü, okundu.

Müşteki E. G. Ö. için Ankara 1.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata bila ikmal cevap verildiği, müştekinin çağrı kağıdına rağmen duruşmalara gelmediğinin bildirildiği görüldü.

Müşteki E. K. için Ankara 1.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata adresin kapalı olması nedeni ile bila ikmal cevap verildiği görüldü.

Müşteki İ. A. için Çorlu 2.Ağır Ceza Mahkemesine yazılan talimata bila ikmal cevap verildiği, müştekiye çıkartılan çağrı kağıtlarının bila ikmal iade edildikleri görüldü.

Müşteki Y. S. E. için Gölcük 1.Asliye Ceza Mahkemesine yazılan talimata bila ikmal cevap verildiği, müştekinin çağrı kağıtlarının tebliğine rağmen duruşmalara katılmadığının bildirildiği görüldü.

Müştekiler ... çıkartılan tebligatların tebliğ edilmiş oldukları görüldü.

Müştekiler ... adına çıkartılan davetiyelerin tebliğ edilemediği görüldü.

MÜŞTEKİ M. L. TERCÜMAN VASITASIYLA ALINAN ŞİKAYETİNDE: Ben mavi marmara gemisinde değildim, spendoni isimli diğer bir gemideydim, müdahale gerçekleştirdiği sırada bizim gemi mavi marmara gemisi ile yan yanaydı, büyük bir kameram vardı, ve kaydediyordum, spendoni 'den müdahale sırasında olanları kaydettim, bulunduğum açıdan müdahaleyi görebiliyordum, ta ki zodyaklarla bizim gemiye müdahale edilene kadar, pasif bir direniş gerçekleştirdiler spendoni gemisindeki aktivistler ve israili komandolar gemiye çıktıktan 10-15 dakika sonra kontrolü ele aldılar, yaralılar oluştu, özellikle kaptan gerçekten ciddi bir şekilde yaralandı, bazı aktivistler de ciddi şekilde yaralandılar, plastik mermi, ses bombaları, şok cihazı, çok hızlı bir müdahale gerçekleşti, diğerleri ile beraber Aşlot limanına götürüldüler, israililer bu müdahale sırasında benim tüm kişiler eşyalarımı, dökümanlarımı ve kameramı herşeyimi aldılar, ne yazıkki bu çektiğim film de kredi kartlarım gibi alındı, Berçeve 'da bir hapishaneye kapatıldık, farklı olarak başıma gelen tekrar salıverilecekken ve hava alanına götürülürken pasaportumu vermediler, ben bunu protesto ettim çünkü orda pasaportumu ben verdim, bu protestolarım sonucu ben ve beraberimdeki 2 kişi oradaki görevliler tarafından alikonulduk, dövüldük ve tekrardan hapishaneye geri götürüldük, göğüs kafesimdeki iki kemik kırıldı müdahale sırasında, iki gün daha israil de hapishane de kaldık, israili en son terk eden kişi benim, toplam 5 gün kaldım, İtalya 'ya geri döndüğüm zaman üzerimde hiçbir belge, doküman veya kredi kartım yoktu, bankaya gittiğimde kartlarımı iptal ettirmek için, orada farkettim ki hesaplarımdan ben hapisteyken para çekilmiş, 80 euro çekilmişti, daha fazla çekemediler, çünkü limitli kart, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: O süre zarfında kendini hakim diye tanıtan biri tarafından kısa bir süre sorgulandım, hapishanenin içindeki bir odada sorguladılar, yanımda ne avukat ne de çevirmen vardı, bir kağıt imzalamamı istediler ama ben reddettim, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Sanıklardan şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi.

Av. Y. Ş. 'nın talebi üzerine müştekidenden soruldu: Raporlarımı temin ettim ve bunları BM raporları ile beraber sundum, bende hapishanedeyken çekilen paranın belgeleri de mevcuttur, neyim varsa elimden aldılar, kamera görüntülerini de aldılar, dedi.

Av. U. Y. 'ın talebi üzerine müştekidenden soruldu: İlk gördüklerim zodyaklar bize doğru yaklaştı, üzerinde israili komandolar vardı ve onlar gemiye doğru ateş ederek ve bağırarak yaklaşıyorlardı, o anda ne dediklerini tam anlamamakla beraber bize karşı yapılan müdahaleler de ciddi bir şekilde bir şeyler çıkacağı açıktı, onların bu tehditkar yaklaşımlarından sonra olan olay gemideki aktivistlere sandalye, masa gibi mobilyaları fırlatmaya başladılar, bunlar 5 veya 10 dakika sürmüştür, daha sonra da tepeden helikopterin yaklaştığını gördüm, o kadar yaklaştık ki geminin üzerindeki objeler uçuşmaya başladılar ve bir çok patlama sesi işittim, bir deniz altının bile yaklaştığını gördüm, filmimde de mevcuttu bu, 10-15 dakikalık süre zarfında askerlerin bize müdahale edeceğini düşündüm, o dakikadan sonra mavi marmara gemisindekilere bakacak durumda değildim, çevremdekileri korumakla meşguldüm, üzerinde pres (basın) yazın kart olmasına ve üzerimde basın yazısı olmasına rağmen bir aktivist ile bir basın mensubu aynı şekilde müdahaleye maruz kaldı, dedi.

MÜŞTEKİ K. O. TERCÜMAN VASITASIYLA ALINAN ŞİKAYETİNDE: İrlanda asıllı Amerikalıyım, hem aktivist hem de bir gazeteciyim, ben bu mavi marmara gemisini savunanlardan biriydim aynı zamanda da eski bir deniz piyadesiydim, o yüzden bu müdahaleler hakkında bilgi sahibiyim, ben mavi marmara gemisindeydim, bende dahil olmak üzere 6 kişilik bir ekip ile gemide hazır

bulunuyorduk, o sırada israili komandoların geldiğini duyduk, bu sırada tepeden de bir helikopter müdahalesi vardı, aynı zamanda ses bombaları, farklı tipte bombalar atarak kaos ortamı yaratmaya çalışıyorlardı, ilk başta yapmaya çalıştıkları şey zoydaklarla gemiyi iki yandan ele geçirmeye çalıştılar, ilk başlarda her denemelerini biz bloke ettik, bu yan taraflardan çıkmaya çalışırken merdiven vasıtası ile aynı zamanda helikopterden ses bombaları atılıyordu, dikkatleri dağıtıp askerleri güverteye çıkartmak için bunu yaptılar, saldırı zamanı olarak sabah ezanı seçilmişti, müslümanların çoğu o sırada dua ediyordu, hazırlıksız yakalamak için böyle planlamışlardı, ilk 5-10 dakika içinde Cevdet Kılıçlar yerde yatıyordu, tam alnının ortasından mermi isabet etmişti, bu olayı yaşadktan sonra elinde sadece kamera vardı, bu müdahale amacını aştı, bunlar ilk 5-10 dakika içerisinde olan olaydı, Cevdet Kılıçlar vurulduğu zamanda geminin üstünde hiçbir israili komando yoktu, sanırım dışarıdan ateş edildi, gemiye çıkmadan önce bunlar başımıza geldi, geldikleri zaman bize ateş edeceklerini biliyorduk, o yüzden kendimizi koruduk ve geminin dışından zodyak botları ile gemiye çıkışları başarısız oldu, ve ipler vasıtası ile helikopterden indiler, eski bir deniz piyadesi olarak bunların hepsini yaşamışlığım vardır ve bu bilgilere sahibim, bu 6 kişilik ekibin içinde ben lider yardımcısıydım, kendi liderime güverteye çıkabilir miyim diye sordum, bu şekilde arkada bulunduğum noktadan güverteye doğru çıktım, tepede varmış olduğum noktadan çok sayıda yaralanmış ve vurulmuş insana tanık oldum, ben en üst noktanın bir altındaki basamaktayken üst noktadaki komando dengesini kaybetti ve benim bulunduğum noktaya düştü, aynı zamanda haberci ve gazeteci H. G. 'nin bu olaya tanık olduğunu ve kamerası ile çekim yaptığına şahit oldum, düştüğü zaman 9 mm 'lik tabancasını fark ettim ve hemen müdahale edip tabancasını oradan çektim, tabanca elinde değildi, kılıfındaydı, çektim aldım, kendisinden uzaklaştırdım, bu sırada yanımda olan bir arkadaşım yardımcı oldu ve onu kenara çektik, aldığım tabancayı denize atmadım, elimde tutmamın sebebi, o tabanca ile işlenmiş olan suçları kanıtlamak içindi, her şekilde bu silah kanıttı, kardeşlerimizden birini öldürmüş ya da yaralanmış olabilirdi bu silah o yüzden bir kanıttı, ben 9 mm 'lik bir silahın nasıl kullanılması gerektiğini biliyorum, eğer içimde bir istek olsaydı bunu israili o komandoya karşı kullanabilirdim, bulunduğum pozisyonda kendime karşı müdahale olsaydı tabiki kendimi savunurdum, ama onu ele geçirdiğimiz için zararsızdı ve böyle bir seçenek söz konusu değildi, İHH 'dan yetkili birilerini aradım, silahı onlara vermek ve muhafaza etmeleri için, silahı elime aldığım zaman güvenli bir tutuş pozisyonda 5-6 dakika yürüdüm, orada kaos olduğundan kimse ne yapacağını bilmiyordu, hatta kaptana çıktım ve sordum silahı muhafaza eder misin diye, kaptan hayır götür burdan dedi, ben mermileri silahtan ayırdım, kaç tane mermi olduğunu şu an hatırlamıyorum, A. 'in arkadaşı olan İ. 'e mermileri verdim, A. P. bana tanık oldu İsmail 'e mermileri verdiğim anda, uyuduğu kabindeki koltukların altına gizlemiş silahı, silahtan mermileri ayırıp muhafaza etmemin sebebi kullanılmayacak hale getirmektir, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Tekmelendim ve geminin üzerinde tartaklandım, bunlar gözle görülür yaralanmalar değildi, bu olaydan sonrası İsrail 'de bir havaalanına kaçırıldıktan sonra dövüldüm, tekmelendim, bir jopla kafama darbe aldım, geminin diğer tarafında güvertenin üstünde başka bir israil komandosu ayaklarımın önüne düştü, bu komando da makinalı tüfek vardı, orada birkaç dakika sonra olmuş olsaydım o bu tüfeği kullanacaktı, o anda bana doğru müdahale etmesi sırasında elleri tetiğe gidiyordu, ben ellerini tuttum, ellerini silahın üzerinden çekmeye çalıştım, elini çekmeye başardığım sırada başka bir kardeşim geldi ve tüfeği aldı, daha sonra bu komando 2-3 kardeşim tarafından diğer komandonun olduğu bölmeye götürüldü, o da aynı şekilde silahsızdı ve bize zarar verecek durumda değildi, 2 komandonun düşme olayı olmasaydı bugün yaşıyor olmayabilirdim, sonra bir anons duydum kaptan tarafından ve direnmeyi bırakın diyordu, bu şekilde yürüeyebilenler ve yaralanmamış olanlar bu direktif ile geminin içine yerleşti, o dakikada yerlerin kan içinde olduğunu ve 5 kişinin şehit olup yerde yattığını ve yaralılara çok zor koşullarda tıbbi ekiplerin müdahale ettiğini gördüm, herkes gibi bende çok fazla kızgındım, 3 israil komandosuna doğru yürüdüm ve gözlerinin içine baktım, onların bize yaptığını bizim onlara yapacağımızı sanıyorlardı ve gözlerinden korktukları belliydi, pencerelerden görmüş olduğum çok fazla komandonun bizi sardıkları ve çevreledikleriydi, herkes gibi benim de eşyalarım çalındı, mektup, puro, hard drive, kamera ve iki pahalı lens, filistin

pasaportum da vardı, bu pasaport bana İ. H. tarafından verildi, kendisi filistin 'in başbakanıdır, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu : Sanırım 6 gün ceza evinde kaldım, İrlanda pasaportum olmasına rağmen onu sakladım ve kendimde filistin pasaportumu gösterdim, ben filistinliyim ve kendimi filistin vatandaşı olarak ifade ediyorum, benim oradaki vermek istediğim karar biz israilliler tarafından ablukaya alındığımız zaman bir ırlandalı olarak değil bir filistinli olmaktı, kötü muamaleye maruz kaldım, dövüldüm, israilliler bize köpek gibi muamele ettiler, çok çok saat sonra Aşlot 'a vardığımızda orada bizim hakkımızda işlem yaptılar, kendimiz hakkında bilgiler sordular, birkaç israilli polis benimle konuştular ve benim kim olduğumu bildiklerini söylediler, pasaportlarımızı vermemiz gerektiği zaman filistin pasaportumu verdim, bu onları çok sinirlendirdi, kafam su şişesi fırlattılar, onlara korkak olduklarını söyledim, fiziksel olarak hiçbir tepki de bulunmadım, onların aşağılamalarının da altında kalmadım, gözlerindeki nefreti gördüm, beni gerçekten öldürmek istiyorlardı, sanırım mavi marmara 'da ve daha sonrasında beyazları öldürmemeleri için sanırım emir almışlardı, bunu kanıtlayamam, müslümanlara karşı olan muamele özellikle sakallılara olan muamele daha farklıydı, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Çok fazla yalandan biri de bize eşyalarımızın geri verileceğiydi, herkes gibi bende hapisaneye götürüldüm, ailelerimiz ile görüşmemize izin vermediler, bize sorduklarında bir elçi veya diplomat ile görüşmek ister misiniz diye sorduklarında ben filistinli olarak görüşmek istediğimi söyledim, 2 gün sonrasında insanları yollama kararı verdiler ve tahliye etmeye başladılar, 2 kişi vardı sanırım onlarda ırlandalıydı, biz hayır mahkemeye çıkmak istiyoruz dedik, diğer herkesi tahliye ettiler, biz ikimiz kaldık, bize sarıldılar ve üzgün bir ifade ile oldu, otobüslere bindirildikleri sırada bize bizimle gelin dediler, mahkemeye gidip yargıca durumu ifade edebileceğimizi söylediler, bunlar her şekilde yalandı, bizi bir araca götürdüler, aracın içinde kaptan M. 'da vardı, bizi beklediler, herkesi otobüse bindirdiler, bizi de son araca bindirdiler, bizi havaalanına götürdüler, eşyalarımı iade etmediler, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Sanıklardan şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, çalınan eşyalarım konusunda da şikayetçiyim, eğer bana eşyalarım dönmeyecekse onların değerini talep ediyorum, filistin pasaportumu geri istiyorum, havaalanında da şiddete maruz kaldık, dedi.

Av. Y. Ş. 'nin talebi üzerine müştekiden soruldu: Bu planlı bir müdahale idi, müslümanların namaz kıldıkları sırada olaylar başladı, dedi.

Av. C. G. 'in talebi üzerine müştekiden soruldu: Havaalanına geldiğimiz zaman bize belirtilen yerde oturuyorduk, yanımda kaptan B., M. ve amerikalı P. R. isimli bir bey vardı, bu israilliler R. isimli şahsın da gözünde morluklar vardı, israilliler kötü muamelede bulunuyorlardı, ben ayağa kalktım, israil polisi bana doğru geldi ve içlerinden birisi elindeki jobla kafama vurdu ve kafamdan kanlar akmaya başladı, ne ben ne de bizden birisi fiziksel olarak tehdit unsuru oluşturduk, biz R. 'nin maruz kaldığı şiddeti basit bir şekilde protesto ediyorduk, kafama bu darbeyi yedikten sonra bende sinirle küfür içeren sözler söyledim, bir sürü polis memuru geldi, beni boğmaya çalıştılar ve müdahale ettiler, ve yere düştüm, hafızamı kaybedecek bir noktaya geldim, o anda hayatta kalacak mıyım düşüncesi belirdi, beni bırakacak gibi görünmüyorlardı, benden nefret ediyorlardı, gözlerinden gördüm bunu, beni bir kenara ayırdılar, her tarafım kanlar içerisindeydi, sanırım o noktada müdürleri problem teşkil edeceğini anladılar ve durumu sakinleştirmeye çalıştılar, sonuç olarak beni uçağa bindirmek istediler, ben reddettim, her tarafım kan içindeydi, sıkıntı yaşıyordum, bunun sonucunda beni hapisaneye götürdüler, sanırım orada 2-3 gün tutuldum, orada bir yargıç göreceğimi söylediler, 5 dakikalık beni orada bir yargıcın önüne koydular, bende kendimi ifade etmeye çalıştım, oradaki yargıca doğruları söyledim, filistinli olduğumu ve gazze ye götürülmemi istediğimi söyledim, hapisanede bulunurken akşam vakti tekrar şiddete maruz kaldım, şakaklarımdan tekrar kanlar gelmeye başladı, beni yollamak istediler, kendimi temizlememi istediler, ben bunu reddettim, gidemeyeceğimi söylediler, Türkiye 'ye kan revan içinde döndüm, sanıyorum 6 gün kaldım, israil sonuç olarak yine bildiğini yapacaktır, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Amerika 'da daha önce ifade verdim, o zaman ve şimdi de söylediklerimin hepsi doğrudur, dedi.

MÜŞTEKİ S. F. A. TERCÜMAN VASITASIYLA ALINAN ŞİKAYETİNDE: 31 Mayıs 2010 tarihindeki bu saldırıda geminin dördüncü bölgesinde fotoğraf çekiyordum, o esnada bir Türk gönüllünün vurulduğunu gördüm, sanıyorum ismi Cengiz Songür 'dü, kimse ona yardımda bulunmuyordu, bende ona yardımda bulunmaya karar verdim, ona doğru yaklaşırken yardım etmek için o esnada bende vuruldum ve yere düştüm, o esnada ben ve yanımdaki Türk gönüllü kabine götürüldük, oradaki doktor bana göğsümden vurulduğumu söyledi, israil 'den alınan tıbbi rapora göre gelen mermi benim 8. Göğüs kafesimdeki kemiği kırmış ve ciğerlerime geçmiş, ciğerimden de diyaframa geçerek arkada bulunan kemiğimde durdu, üç hafta sonrasına kadar bu yaşadığımız saldırıdan ben mermiyi taşıyordum, o esnada ben mavi marmara doktoru tarafından sağlık yardımı gördüm ve bir buçuk saat sonrasında israili komandolar geminin kontrolünü ele geçirdi, sonrasında da israili komandolar bizi ikiye ayırdı, aktivistler ve diğerleri diye, 2 veya 3 komando gelip benim durumuma baktılar kısaca, sonrasında sen yürüyebilirsin diyip beni yürümeye zorladılar, elimde bulunan serum şişesi ile asker arkamdan gelerek beni yürüttü, o halde beni birkaç merdiven çıkarttı, dimdik basamaklardan beni çıkarttılar, her yer kan içindeydi ve kanın keskin bir kokusu vardı, o anda diğer yaralı aktivistleri gördüm, üstlerinde sadece iç çamaşırları vardı, kan içindeydiler, farkettim ki aynı şekilde yaralı aktivistler de benim maruz kaldığım müdahaleye maruz kalıyorlardı ve gerçekten kötü muamele görüyorlardı, israili askerler köpekler kullanıyorlardı, bizi onlarla kötü muamele ediyorlardı, yarayı kestiler sonra tekrar kapattılar, bunu neden yaptılar bilmiyorum, sonrasında beni helikoptere bindirip hızlı bir şekilde H. 'da bir hastaneye götürdüler, H. 'da müdahelenin ardından benim ameliyata alınmam gerektiğini söylediler, operasyonu gerçekleştirdiler fakat mermiyi almadılar, mermi daha sonra Endonezya 'da merkez hastanesinde alındı, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: 6 gün hastanede kaldım, hapishanede kalmadım, param ve pasaportum üzerimdeydi onlar alınmadı, yalnız laptop ve kameram gemideydi, bunlar geri verilmedi, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Bu olayı gerçekleştirenlerden şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi.

Av. Y. Ş. 'nın talebi üzerine müştekiden soruldu: Yaramı keserken anestezi yaptılar, uyuşturdular, dedi.

Av. U. Y. 'ın talebi üzerine müştekiden soruldu: Yaralı olmayan aktivistlerin bağlı olarak tutulduklarını gördüm, o sırada gördüğüm şey sadece israili askerlerin acele şekilde helikoptere götürerek hastaneye götürmeye çalışmalarıydı, kapıda bekleyen insanlar vardı, göçmen bürosu yetkilileriydi, polise benziyorlardı ve silahları da vardı ancak kendileri göçmen bürosundan olduklarını söylediler, dedi.

MÜŞTEKİ B. A. Z. TERCÜMAN VASITASIYLA ALINAN ŞİKAYETİNDE: Ben mavi marmara gemisindeydim, 2009 yılında İHH ile beraber Gazze 'ye gerçekleştirilen kara konvoyu ile daha önce gitmiştim, bu kuruluş ile tanıştığım zaman onları bir aile gibi kucakladım, daha sonrasında A. P. isimli bayan ile tıbbi malzeme ayarladık ve Türkiye 'den Gazze 'ye gitmesi için bir konteynır hazırladık, 31 Mayıs 'ta sabah saat 04:00 'te herkes sabah namazı için hazırlanırken israililer gemiye saldırmaya başladılar, sonrasında ana güverteye ulaşmaya çalışırken israililerin saldırdığının haberin aldım kendi kardeşlerimden, gemide ikinci bölümdedeydik, ben ve yanımdaki arkadaşım yaklaşan helikopter tarafından meydana gelen akımdan dolayı birbirimizden ayrıldık, Cevdet 'in elinde bir kamera tuttuğunu hatırlıyorum, ayrıldığımızın akabinde 5 dakika sonrasında onun alınından vurulduğunu gördüm, şok geçirdim o arada, herkes o noktada askerlerin gelmesini önlemek için gemiyi savunmaya başladılar, zodyak botlarından gelen askerleri engellemek için aşağı planda kaldığımız sırada helikopterdeki lazeli tüfekler tarafından hedef alındık, ben bu hedef alma işlemini görmedim ama yanımdaki kardeşlerimden biri gördü ve beni çekti, 2 saniye içinde gerçek bir merminin gemiye saplandığını gördüm, yerde ölü bedenler gördüm ve salon bir hastaneye dönüştürülmüştü, ele geçirdiğimiz israili askere elimizde mevcut bulunan tıbbi personel ile yardım etmeye çalıştık, içeride 4 asker vardı yakalanan, yaralananlardan Çetin Topçuoğlu gözlerimin önünde yaralarından ötürü hayatını kaybetti, sonrasında kaptanın gemi tamamen israili askerlerin kontrolü altındadır dediğini duyduktan sonra direnmeyi bıraktık,

direnmeyi bıraktıktan sonra bile camlardan hala bize doğrultulmuş lazerler görüyorduk, ben yaralanmadım, çıırılçıplak şekilde iki kere soyuldum, biz hepimiz dışarı çıkarken israil askerleri bize şunu söylediler, yalnız bir kez konuşcaz, ikinci kez silahlarımız konuşacak dediler, bir Türk arkadaşım M. A. dedi ki, dilinizi anlamazsak ne olacak diye sordu, onlarda sen tercümanlık yaparsın buraya gel dediler, kendisi gönüllü olarak öne doğru ilerledi, çünkü kendisi ingilizce, türkçe ve arapça konuşuyordu, kendisi israillilere tercüme yaparken, israillilerin yanında bulunan köpek tarafından saldırıya uğradı, köpek M. 'nın göbeğinden ısırıldı ve çiğnedi, sıra bana geldiğinde ellerim boynumda vaziyette dışarıya doğru yürüdüm, dışarıya çıktığımda 25-30 kadar israilli asker, lazerli silahlarını bana doğru doğrultmuşlardı, bir tanesi beni tuttu ve bir top gibi çevirdi, üzerimden filistin bayraklı olan herşeyimi ve çantamı alıp denize attılar, kirli elleriyle beni ararlarken, cebimde sağlık için bulunan makas vardı onu da aldılar, makası buldukları anda yüzüme vurdular, ellerini cebime attıklarında 3 tane cep telefonum vardı onları aldılar, ayrıca arkadaşım E. Ş. 'a ait yeni bir video kamerası vardı, bu arkadaşım da ciddi şekilde yaralanmıştı, kafasının arkasından 2 tane kurşun yedi ve mucizevi şekilde hala hayatta, çantamdan video kamerası, 3 tane cep telefonumu çıkartıp, çantamı arkamdan dolayı beni boğmaya başladılar, kulaklık cihazına ait olan piller buldular, bunu bulduklarında tekrar bana vurdular, 5-6 tane asker de beni yere atıp defalarca tekmelediler, beni üst kata çıkarttılar, mavi marmaranın diğer katılımcılarının yanına dizlerimin üzerinde diğer yolcuların yanında yerimi aldım, en az 4-5 saat bu şekilde durdum, ayrıca El Cezire muhabirlerinden Ü. bey de önümdeydi, onun ellerini çok kötü bir şekilde bağlamışlardı, israil askerlerine kelepçesini biraz daha gevşetmesi için yalvardık fakat gevşetmediler, kan dolaşımı durmuştu ve kolları artık yeşile dönmeye başlamıştı, o da diz üstü pozisyonda bekletildi, oturacak yerler vardı oralar boştu fakat oraya oturmamıza izin vermediler, bizi tuvalet ihtiyacımızı gidermemizi engellediler, 6 saatlik bir süre sonunda alt kata salona aldılar bizi, orada gördük bütün eşyalar ve çantalar bir köşeye atılmıştı, Aşlot limanına varana kadar o salonda bekletildik, bu süre zarfında Aşlot 'a varmadan önce bu salonda 65 yaşında filistinli şeker hastası bir arkadaşımız vardı, onunda tuvalete gitmesini engellediler, Aşlot 'a vardığımızda 4-5 kişilik grup halinde bizi indirmeye başladılar, bir arkadaşımızın eli kırıldı, bir karton parçası ve ip parçası ile kırık elini tutuyordu, israil askeri ipleri kopartıp bir değirmen gibi onu çevirdi, önümüzde su vardı, içme suyu ama onu içmemizi engellediler, israil askeri benim idrarımı içmek ister misin dedi, gemiden indikten sonra bizi kamp gibi bir yere getirdiler, içeri girince belge gibi bişey verdiler, imzalamamız için, ne belgesi diye sordum, israile yasa dışı şekilde giriş yaptın dediler, bende israil yasa dışı bir ülkedir diye cevap verdim, ve bütün mavi marmara yolcularının israil korsanları tarafından alı konulup zorla getirildiğini söyledim, eğer bu belgeyi imzalamazsan sonsuza kadar hapisaneyeye gireceksin dedi, bende imzalamayacağımı söyledim, daha sonra küçük bir çadıra götürüldük, burada beni tamamen soyarak arama yaptılar, bunun sonrasında ise yaklaşık 1 saat boyunca sorgulandım, cevap vermekte geciktiğim her anda vücudumda parmakları ile baskı uyguladılar, öncelikli olarak bana sen Türk 'sün dediler, yalan söylemek zorunda değilim elinizde pasaportum var dedim, beni yaklaşık 1 saat kadar sorguya çektiler, çünkü üzerimde yaklaşık 40.000 sterlin kadar para vardı, bana bu parayı ne şekilde topladığımı sordular, ben onlara herşeyi anlattım, buradan başka bir yere götürüldüm ve orada zorla parmak izlerimi aldılar, fotoğrafımı çekip gözlerimi taradılar, sonra beni hapisaneyeye götürmek için tekrar dışarı çıkardılar, bizi birinci hapisaneyeye götürdükleri zaman koşuş 8-9 kişilik bir yerdin ancak en az 13 kişi sığdırdılar bizi, 1948 yılında yasa dışı şekilde yapılan bi hapisaneyeye götürüldük, duş alırken askerler bizi izliyorlardı, su haricinde yiyecek vermediler, her yarım saatte bir kapılarımıza vurdular, konsolosumla görüşme talebinde bulundum fakat bu talebimi geri çevirdiler, 2 gün sonra bizi dışarı çıkarttılar, 35 tane Türk arkadaşımız biz gelmeden gitmeyi kabul etmediler, Türkiye devletinin sergilediği tavır beni çok şaşırttı ve mutlu etti, misafir perverliğinden dolayı Türkiye 'ye teşekkür ediyorum, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: İsrail 'de bulunduğum süre içerisinde bana sunulan her türlü hakları geri çevirdim ve hakim karşısına çıkmadım, 40 saatten fazla orada kaldım, 3 tane cep telefonumu, üzerimde bulunan uluslar arası 3 tane sim kartı aldılar, arkadaşımın kamerası da benim üzerimdeydi, onu da aldılar, 3 gün orada kaldım, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Bunu yapanlardan şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi.

Av. Y. Ş. 'nın talebi üzerine müştekiden soruldu: Yüzlerinde maske olduğu için hiçbirinin yüzünü göremedim, dedi.

MÜŞTEKİ M. D. TERCÜMAN VASITASIYLA ALINAN ŞİKAYETİNDE: Marmara gemisinde yardım için giden gemide bende bulunuyordum, hedefimiz oradaki insanlara yardım götürmekti, Antalya 'dan hareket etmek üzere gemiye bindik, 31 Mayıs 2010 'da saat 04:00 civarlarında namazı kıldıktan sonra israil ordusu tarafından biz saldırıya uğradık, hem denizden hem havadan, kendime yapılan eziyetleri dile getirmek istiyorum, yetişmeden önce bize kasıtlı bişey yapıldı, biz oraya ulaşmadan önce bize saldırdılar, ikinci aşamada da her aşamada gözlemler vardı ve saldırı oldu, hem denizden hem havadan israil ordusunun bize kasti bir şekilde hareketleri vardı, bize durun veya başka herhangi bir işaret verilmiyordu, önce bizi limana götürdüler, ondan sonra da hapishaneye götürdüler, gemide benim gözüme plastik bir kurşun isabet etti, hapishaneden çıkartıldıktan sonra Ürdün 'de bir hastanede 10 gün kadar yattım, oradaki bir doktor tarafından benimle ilgili verilmiş bir rapor vardır, ordan sonra İspanya 'ya gittim, orada da gözümden ameliyat geçirdim, onunla ilgili de raporum vardır, neticede teşhisler sonucu, gözümün görme olasılığının kalmadığıyla ilgili raporlardır bunlar, bunada şahitlerim vardır, gemide bulunanlar şahittir, hem bize saldıranların hem de onlara emir verenlerin ceza almasını istiyoruz, bu işi yapanlardan da tazminat davası istiyorum, mahkemede şüphe varsa gözümle ilgili, mahkemenin görevlendireceği bir doktor tarafından gözümden muayene yapılabilir, burada her şeyin gün ışığına çıkması için, oradaki insanların ne hallerden geçtiğini izah ettim, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Ben ceza evinde 48 saat kaldım, hakim veya mahkeme karşısına çıkmadık ama sadece polis ve askeri görevliler ile konuştuk, mahkemeye çıkmadık, o süre içerisinde bana tedavi yapılmadı, bütün şahsi eşyalarımı, telefonumu, kameramı, aldılar, paramı istediler vermedim, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi.

Av. Y. Ş. 'nın talebi üzerine müştekiden soruldu: Benim gözüme gelen mermi denizden geldi, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Ben cumartesi günü ülkeme döneceğim, ancak gelmem gerekirse ikinci sefer gelebilirim, dedi.

MÜŞTEKİ A. L. TERCÜMAN VASITASIYLA ALINAN ŞİKAYETİNDE: Biz Cezayir 'den 5 gazeteci, 2 talebe, ben dahil 10 tane milletvekili, 1 doktor, 10 tane de insan haklarında çalışan arkadaşlarımız vardı, 30 Mayıs saat 12 'de geminin israil tarafından sarıldığı kaptan tarafından söylendi, can yeleklerimizi giymemizi söylediler, sabaha doğru 4.10 'da israil helikopteri geminin üzerine gelerek, askerler iple sarkıyordu gemiye, o esnada da silahlarla ateş ediyorlardı, hem geminin ön tarafından hem arka taraftan askerler gemiye girdi, üstümüze gelmeye başladılar, israil gemisinde olan askerler bize ateş açıyorlardı, az önce ki M. isimli arkadaşta benimle beraberdi, vurulduğu zaman benim yanıma düştü, ben onu gördüm, 2 saat sonra saat 6.00 gibi arapça bir dille gemide yaralı olanlar almak için anons geldi, israil askerleri geldi, hepimizi arkadan bağladılar, üzerimizi aradılar, benden telefonumu, kameramı aldılar, yere su üzerine yatırdılar, suyun ve güneşin altında biz yatarken helikopterle bizim ölümlerimizi almaya geldiler israil askerleri, saat 12.00 'de bizi geminin içine geçirdiler, limana doğru hareket etmeye başladık, yemek yok, duş alma fırsatı yok, arkadan bağlı bir şekildeydik, benim çantamda 300.000 dolar vardı, herşeyimizi aldılar, bizi emniyete götürdüler, bizden imza atmamızı istediler israilliler, israile yasak bir şekilde geçtiğimize dair, ben imza atmadım, doktora götürdüler, ondan sonra bizi hastaneye götürdüler, hapishanenin numarası 4322 'dir, yani yattığımız koğuşun numarasıdır, Bir Sahep isimli bir şehirdeydi hapishane, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: 20 saat kadar tutuklu kaldım, mahkeme veya yargıç önüne çıkmadık, alınan eşyalarım geri verilmedi, daha önce ifade vermedim, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, zulme uğradım, paramı istiyorum, bizi kaçırdılar, ölüm oldu, bunlar bilerek yapılan şeylerdi, bizden zorla herşeyimizi aldılar, dedi.

MÜŞTEKİ C. G. ŞİKAYETİNDE: Ben mavi marmara gemisindeydim, aynı zamanda gemiye katıldığımızda mazlum-der derneğinin istanbul şube başkanıyım, hem şahsen hem de kurum adına gemide bulunmaktaydım, 6-7 ay önce de kara konvoyumuz olmuştu, ambargoyu delme

yolu olarak filoyu tercih ettik, çok fazla sayıda insan katılmak için başvurdu, büyük bir katılım oldu, gemimiz İstanbul 'dan Antalya 'ya gitti, biz tüm yolcular ile hem uluslar arası hem de Türkiye 'den katılan yolcularla Antalya 'da buluştuk, Antalya 'da 3 gün boyunca kapalı bir spor salonunda kaldık, niyetimiz o akşam yola çıkmaktı, israil sürekli tehdit ettiği için biz de onların her türlü açıklamasına karşı gelince onlarda geri adım atıyordu, 27 Mayıs gecesi gemimiz Antalya 'dan demir aldı ve yola çıktık, uluslar arası 32 ayrı ülkeden, farklı insanlar vardı, geminin içinde şarkılar, türküler, namazlar her biri bir anda yaşanıyor, saldırı anına kadar gemi bu şekilde yolculuk yaptı, Kıbrıs 'ın güneyinde 1,5 gün kadar bekledik, çünkü Alman parlamenteleri getirecek olan tekneyi bekledik, sanırım 30 Mayıs günü ikindiden sonra gemimiz tekrar hareket etti, gece saatlerinde Mısır 'a indiğimiz için henüz İsrail sınırlarını göremiyoruz, tahminen 70 mil açıklardan gidiyorduk, normalde uluslar arası karasuları 12 mildir hukuka göre, savaş durumunda 20 mile çıkartabilirler, fakat israil en son 68 mile çıkarttığını ilan etti kara suyunu, biz buna rağmen onun bile dışında seyrediyorduk, israilin kuzey sınırı olan Hayfa açıklarında takip edilmeye başladığımızı öğrendik, gece 10 civarında ışıkları görünür hale gelmişti israili zırhlıların, üstümüzde insansız hava uçaklarının cızırtılarını duymaya başladık, biraz daha geç saatlerde gemi kaptanımız denizaltıların da takip ettiğini söyledi, israil bizi kuşatmış vaziyette idi, oysa biz en büyük gemisi mavi marmara olan, diğerleri de tamamen kargo, inşaat malzemesi olan 6 tane gemiden oluşan sivil bir filoyduk, gece 10 gibi ilk irtibatı kurdular, kaptan bizimle irtibat kurdular dedi, ne söylediler diye sordüğümüzde geminin ismi, hangi limandan gelip hangi limana gittiğimizmiş, kaptan cevap verdikten sonra irtibat olmadı, beklemeye başladık, gemi yolcularına can yeleği giydirmiştik, saat gece 1 'e doğru insanlar yatmaya gittiler, bu gece saldırı olmaz diye düşünüyorduk, sabaha karşı 4 gibi sabah ezanı okunmaya başladı geminin hoparlörlerinden, insanlar uyandılar, abdestlerini alıp namaza durdular, sanıyorum ikinci rekatın farz namazında otururken arka gemilerden birinden telsizle mavi marmara hücum botları üzerine doğru geliyor dendi, biz hemen arka güverteye koştuk, ben üçüncü kat güvertede idim, bizim gemimiz ile diğer gemiler arasında 2 'şer mil mesafe var, onların arasından hücum botları geliyorlardı, deniz köpürüyordu, beklemeye başladık, insanlar panik oldu, benim gördüğüm 2 hücum botu, üzerinde her birinin 20-25 tane asker, ayakta birbirlerine yaslanmış vaziyette, hücum botlarının üzerinde israil bayrağına benzeyen çaput vardı, geldiler ve direk ateş etmeye başladılar, ateş ettikleri hiza geminin birinci kat güvertesiydi, oradaki insanlara ateş ettiler, gemiye çıkmak için uyarı ateşi sandık, yaralı insanları gördüm, siz nerede yaralandınız dedim, biz birinci güvertede yaralandık dediler, ilk açılan ateş ile yaralanan insanlar gerçek mermiler ile yaralanmışlardı, bomba sesine benzer sesler de geliyordu, biz de üst kattan elimize geçen soda şişeleri, bardaklar, sandalyeleri onların üzerine atıyorduk, sanırım 5 dakika civarında oradan ateş ettiler, sonra 2 hücum botu gemiden uzaklaşmaya başladı, sonradan öğrendiğim kadarıyla aynı hücum botları geminin ön tarafına yanaşmış, orada da yaralılar varmış ama onları ben göremedim gemi büyük olduğu için, bunların uzaklaşmasıyla sancak tarafından bir skorsky helikopterin geminin üstüne doğru yanaştığını gördüm, hiç aklıma gemiye asker indirecekleri gelmemişti, uydu sistemlerimizi vuracaklar diye düşündük, bende üst kata doğru koştum, personle merdiveninden yukarı çıkmak için hamle yaptım, oradaki kapak açıldı, normalde kapalı olması gerekirdi, helikopter anca yanaşmıştı, ben çıkamadan helikopter ateş etmeye başladı, ben yukarı çıkamadım biraz bekledim, ateş durdu, ben çıktığımda helikopterden 2 tane halat indirmişlerdi, halatlardan askerler inmeye başladı 2 asker, yerde olan arkadaşlarımızın bir kısmı kalktı ve halatı sallamaya başladılar, askerlerden biri dengesiz bir şekilde yere düştü, yere düşünce 3-4 arkadaşımız yanına gidip elinden uzun namlulu silahını aldılar, diğer silahlarını görmedim, sanırım onu deniz attılar, denize attıklarını söylemişlerdi, askeri epeyce etkisiz hale getirdikten sonra diğerini de etkisiz hale getirdiler, bu söylediğim ortam karanlık, 10 metre üstümüzde helikopterin pervanesinin rüzgarı ve denizden kalkan su üstümüze vuruyordu, ayağımızda terlikler, kim vuruldu kim yere düştü bunları göremiyorduk, Çetin Topçuoğlu 'nun bağırdığını duydum, aşağıya inin dedi, biz aşağı indiğimizde askerleri aşağıya indirdiler, sağ tarafında 9mm çapında bir silah, sol tarafında bir kasaturası vardı, üzerinde el bombası vardı, farklı sivilardan bşeyler vardı, üzerindeki teçhizatı çıkarttık ve böbreklerinden bel kısmından yaralı olduğunu anladık, arkadaşlarımız aşağıya

doktorların yanına götürdüler, diğer askeri de diğer taraftan vermişler onu ben görmedim, sonra ben tekrar dışarı çıktım yukarı çıkmak üzere, o helikopter gitmiş, yeni bir helikopter yanaşıyordu, o esnada yukarı baktığımda arkadaşlarımızın bir kısmı yerdeydi, muhtemelen bir çoğu vurulmuş vaziyetteydi, o helikopterden de sanırım 5 asker aşağıya indiler, onlarla da mücadele yapıldı, sonra ben yaralı askerlere bakmak üzere aşağı indim, o esnada Cevdet Kılıçlar 'ı gördüm, abi çok şükür görüntüleri gönderdim dedi, sanırım bazı fotoğraflar çekmişti, internetten Türkiye 'ye gönderdiğinden bahsetmişti, abi ellerinde listeye gelmişler dedi, tüm konuşmamız bundan ibaretti, sonra ben çıktım, 3. Kat güvertede kör bir noktada arkadaşlar ile görüştüm, yaralılar var diye ilettim, o esnada geminin iskele tarafına baktım, askerinin birinin elinde uzun namlulu lazerli silahıyla basın koridoruna baktığını gördüm ve o tarafa koşmaya başladım, burası 30 metre mesafe kadardı, oraya geldiğimde Cevdet Kılıçlar 'ı fark ettim, dizlerinin üzerinde durmuş elinde fotoğraf makinesi,askerin çıkmasını bekliyordu, hem helikopterin hem askerin fotoğrafını çekiyordu, ben sağ tarafımda Cevdet 'i bir veya iki adım geçmiştim, Cevdet 'in sırt üstü yere yıkıldığını hissettim, arkasında genç çocuklar vardı, abi vurdular dediler, Cevdet 'i yerde gördüm ama mermi girdiğini farketmedim, M. Y. kardeşimiz geldiler, dar bir koridor olduğu için Cevdet 'i omuzlarından tuttular ve arkaya doğru çekmeye başladılar, ben arkaya geçtim, Ü. S. canlı yayına devam ediyordu, neler olduğunu sordu, bende canlı yayında neler olduğunu anlattım, ilk kez biri gözlerimin önünde bu şekilde vuruluyordu,biz canlı yayına devam ederken filistin asıllı amerikalı U. adında bir arkadaşımız ingilizce olarak bağıarak öldüğünü söyledi, canlı yayını bıraktık, Cevdet 'i iki kaşının arasından vurmuşlardı, orada şehit olmuştu, ateş eden askerin olduğu yere bakmak üzere arkamdan biri tuttu ve çekti, bir kameramandı, biraz önünde durmasını istediğini anladım kameraya çekmek için, onun önünde durmaya başladım, arkamdaki kameraman 1-2 dakika sonra yere düştü, kolundan vurulmuştu, yerde kanlar içindeydi, bir arap aktiviste müdahale ediyordu, E. B. olduğunu öğrendim o kameramanın, internetten izlediğimde E. 'in vurulma anı da vardı, yukarı çıkmamız imkansızdı, gemide arkadaşlar şehitlerimiz ve yaralılarımız var, alt kata salona inelim diye anons yapıldı, biz de arkadaşları toplayarak aşağıya indik, inince salonlarda insanlar oturmaya başladılar, canlı yayınlarımız devam etsin diye kameralar vardı, biz gemi hareket etmeden 20 gün önce canlı yayına başladık, son ana kadar canlı yayın devam etti, kameralar geminin içinde olduğu için canlı yayına devam edip etmiyor mu merak ettiğimizden E. ile birlikte üst kata reji odasına çıktık, Necdet Yıldırım orada görevliydi, orada göremedik, o da reji odasından çıktıktan birkaç dakika sonra vurulmuş, şehit olmuş, E. ile tekrar aşağı indik, kameralardan birinin çalıştığını görünce bir kartona gemide şehitlerimiz var, yaralılarımız var, gemiye müdahale ettiklerini yazarak kameradan sesimizi duyurmaya çalıştık, sonra israilli askerler bizim bulunduğumuz katlara pek inemediler, bir saate yakın inemediler, biz orada yaralılarımıza müdahale ettik, oradaki hukuki durum ile ilgili arkadaşlara bilgi verdik, israilli askerler ellerinde köpekler ile birlikte bulunduğumuz kata gelmeye başladılar, lazerli silahları ile ayakta olanları tehdit ederek oturmalarını istediler, Hindistanlı müştekinin anlattığı gibi Amerikalı bir aktivist bir kartona görüşmek istediğini talebini ilettiler, onu çağırdılar ve şunu söylemişler, kadınlardan ve yaşlılardan başlamak üzere eşyaları bırakarak herkesi alıcaz ve yukarı çıkartıcaz şeklinde ifade ettiler, kadınlardan başlayarak tek tek ellerini başınızın üstünde koyarak gideceksiniz şeklinde üstümüzü arayarak elleri önden ve arkadan plastik kelepçe ile bağlayarak çıkartıyorlardı, her iki salondan bu şekilde alımlar oluyordu ancak orta taraftaki yaralıları yatırdığımız yeri askerlerin görmesi mümkün olmadığı için bizde orada yaralılar ile ilgileniyorduk, çıktılar ve 2.5 saate yakın sürdü bu insanların tek tek üstlerinin aranarak yukarı çıkması, sonlara doğru bende elimde kuranı kerim ve cebimde param, pasaportum, ellerim başımda dışarı çıktım, dışarı çıkınca sağ taraftaki asker sert bir vaziyette beni salona doğru itti, nereden geldiğimi sordu, Türkiye 'den geldiğimi söyledim, üzerimi aramaya başladı, elimdeki kuranı sert bir şekilde yere attı, cebimde 5.000 dolar civarında para vardı, bu parayı niye aldın dediler, bende gazze 'de yardım edeceğimi söyledim, zengin piç türkler diye küfür etti, vurmaya başladı, özellikler arkadaki asker dizlerime arkadan vurarak yere düşürmeye çalıştılar ve yere düşürdüler sol tarafıma, başımız gözümüz demirlere çarpmıştı, kaldırdılar, arkadan kelepçelediler, üst kata çıkarttılar, ikinci kat güverte kısmıydı, çoğu insan yerde elleri bağlı vaziyette duruyordu, oradaki banklara sadece avrupalı aktivistleri

oturtmuşlardı, bazılarının elleri bağlı bazılarının bağlı değildi, diğer insanlar yaşlı kadın denmeden yere oturtulmuştu, bir üst kata çıktık, güneş doğmamış ama hava aydınlanmaya başlamıştı, dizüstü oturttular, yanımda yaralı vaziyette olan kardeşlerimiz vardı, ingiltereli nur diye aslen pakistanlı bir kardeşimize sürekli vuruyorlardı, bu şekilde 3 saat bekledik, elleri çok sık olanların ellerini gevşetin diye söylüyorduk, gevşetiyorlardı, 3 tip kıyafetli askerler vardı, haki yeşil renkli askerler çok sertti, her biri maskeliydi, ellerinde kasaturaya benzer bıçaklar ile plastik kelepçeleri gevşetiyorlardı, tepemizden gelen ilk helikopter kendi yaralılarını aldı, sonra bizim şehitlerimizi aldı, en son sanıyorum 4 saat sonra bizim yaralılarımızı aldı, saat 1,5-2 gibi bizi ayağa kaldırıp alt koridora indirdiler, ellerimiz bağlı beklemeye başladık, tuvaleti gelenleri müsaade etmiyorlardı, gemi bu esnada hareket halindeydi, muhtemelen 10 saat boyunca biz uluslar arası sulardaydık, gemimiz uluslar arası sulara devam etti, biz sivil bir gemiydik, hiçbir ülke bize yardım etmedi, Aşlot 'a yaklaşmıştık, akşam 9-10 gibiydi, gemi demirledi, H. Z. adında filistin asıllı israil parlamenterisi olan bir aktivist vardı gemimizde, kendisi milletvekili olduğu için israilliler ona pek dokunamamışlardı, gemimize israil iç işleri bakanlığından görevliler gelecek diye bir açıklama yaptı ve görevliler geldiler, gemiye ilk müdahale edildiğinde o askerler içerisinde iyi derecede Türkçe bilen 4-5 tane asker vardı, israile indiğimizdeki Türkçe konuşanlar kırık konuşuyordu, içişleri bakanlığından gelen görevlilerden biri de kafasına bir şapka geçirmişti, o da bize türkçe izahatta bulundu, insanları yavaş yavaş indireceklerini söylediler, müdahaleden 26 saat geçmişti, gemiden indiğimiz yer Aşlot limanı, limanın hemen yanına çadırlar kurmuşlardı, gece saat 9 'da indiğimiz halde ilk okul öğrencilerini toplayıp getirmişler, bize enterasan hareketlerde bulunuyorlardı, çadıra geldik, 2 görevli kolumuza girerek tek tek götürüyorlardı, üzerimiz arandı, apış aramızı aramaya kalktılar, müsaade etmeyince, beni kapalı bir alana götürdüler, kendileri çözerek pantolonumu indirip makine ile aradılar, ellerimi çözerek oturttular, bayanın yanına 55 yaşlarında biri geldi, Türkçe biliyordu, kendi ailesinin istanbuldan izmir 'e gittiğini söyleyen kırık bir Türkçesi vardı, siz israile kaçak olarak girmişsiniz, burda ifadeler var bunları imzalayın sizi gönderecekler dedi, bende kaçak yollarla girmedığımızı, bir ay önce ben israildeydim, halen pasaportumda israil vizem var dedim, oradaki bayan telefon sarıldı, 3 kişi geldi, pasaportu aldılar, gittiler ve pasaportum geri gelmedi, hiçbir belge imzalamadım, sonra doktora götürdüler, ağzını açar mısın dedi, baktı, şunları imzalar mısın dedi ingilizce olarak, imzalamayacağımı söyledim, oradan çıktık, demirden bir ceza evine aracına bindirdiler, 17-18 kişi bir araca bindik, 3 saate yakın o soğukta bekledik ve hareket ettik, bizi Verşava 'ya ceza evine götürdüler, 54 Türk 27 'si yabancı 77 kişilik bir grupla koşullara alındık, yattık biraz istirahat ettik, namaz kılmak için müsaade istedik, bizi alt kata aldılar, orada namazımızı kıldık, tekrar hücrelere girmeyeceğimizi söyledik, B. Y. 'ı çağırıp ifadeye aldılar, 6 saate yakın ifadede kaldı sonra A. Ö. 'yi aldılar ifadeye, gece yarısı da beni aldılar, sordukları şunlardı, şehitlerin fotoğraflarını gösteriyorlardı, bazılarını tanıyamadım, temsil ettiğim kurum olan mazlum-der in istanbul 'da neler yaptığını sordular, en üst katta kimlerin olduğunu özellikle soruyorlardı, daha sonra niçin böyle yapıyorsunuz, propaganda yapmaya başladılar, o gün öyle geçti, ilk temasa geçen Alman konsolosluğu oldu, ilk olarak tepkileri ordan öğrendik, arapları bizden ayırmak istediklerini söylediler, bizde müsaade etmeyeceğimizi söyledik, bazı teminatlarda bulunarak otobüsle arapların bir kısmını Ürdün 'e göndermişler fakat diğer yabancıları göndermedik, bazı koşulları ikinci gün yavaş yavaş havaalanına götürmeye başlamışlar, sonra bize sizi de götürcez dediler, pasaportlarımız geldi, kendilerince bazı ayak oyunları yapmaya çalıştılar, birkaç arkadaşımızı içerde bırakmak istediler, otobüslere bindik, havaalanına geldik, 3 saat kadar yine bekletildik, irlandalı arkadaş tam önümde hiçbir şey yokken çok kötü bir şekilde darbe aldı, bütün vücudu kanlar içinde kaldı, 12-13 saate yakın uçağımız apronda bekletildi, gece saat 12.30 gibi uçaklarla çıktık, sanırım 2.5-3 gibi İstanbul 'a inmiştik, benim yanımda canon marka fotoğraf makinam vardı, kredi kartlarım gitti, 5.000 dolar param gitti, laptopum gitti, kartların kullanıldığına dair şimdiye kadar bişey gelmedi, döndükten 1.5 sene sonra google firmasından şu ip adresinden e-mailinize girmeye çalışıldı diye bir mesaj aldım, arkadaşlarıma ip adresini ilettiğimde israil de bir köyden olduğunu anladık, haritadan orası çıktı, muhtemelen cep telefonumdan veya laptopumdan internete girmeye çalışılmıştı, temsil ettiğim kurumun da kamera ve başka malzemeler de vardı, hiç biri geri

gelmedi, ben hem kendi adıma hem kurumum adına şikayetçiyim, müdahillik talebimi daha önce iletmiştim, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Toplam 3.5 gün ceza evinde kaldık, hakim karşısına çıkmadık, daha önce yazılı savcılık beyanım olmuştu, dedi.

Av. Y. Ş. 'nın talebi üzerine müştekinden soruldu: Bizim niyetimiz tamamen ambargoyu kaldırmak ve insani duruma dikkat çekmekti, oraya yardım götürmek elbette önemliydi, bizim asıl amacımız bu ambargonun kaldırılması için dikkat çekmekti, gemilerde malzeme olarak inşaat malzemesi ağırlıktaydı, hastalar için özellikle diyabet hastaları için diyaliz makinaları, çocuk parkları vardı plastikten yaptırmıştık, insanların kendi yanlarında getirdiği malzemeler vardı, sağlık, inşaat ve çocuk oyun parkları vardı, saldırıya katılan israil askerlerinin tamamı maskeliydi, dedi.

MÜŞTEKİ S. A. ŞİKAYETİNDE: Ben Gazze 'ye yerleşmek üzere gidiyordum, can yeleklerimiz, gaz maskeleri vardı, bize silahlarla saldıracaklar, şehitler, ölümler olacak diye düşünmedik, korkuluklara vuruyorduk gürültü çıkarıyorduk, bu arada plastik mermiler etrafımızdan geçiyordu, biz 80 ila 100 kişi arasında güverteyedik, ben ikinci katta görevliydim, sağ tarafımdan birinin yuvarlandığını gördüm oraya koştum, solumda abim vardı bu arada, ona doğru koşarken mermiler geçiyordu, yerde yatan yaralıya ulaştığımızda kan kaybı vardı, iki bacağından da mermi yemişti, müdahale edildi, arkadaşlar aşağıya aldılar, ben tekrar bulunduğum yere abimin yanına döndüm, dönerken farkettim ki atılanlar gerçek mermilermiş, soda şişesi atmaya başladık, zodyak tam dibimize yanaşmıştı, bizde onları atıyorduk gemiye çıkmamaları için, bir süre sonra bir abimiz geldi, yukarıdaki herkes şehit oldu, 5 kişi lazım dedi, biz birkaç kişi oraya yöneldik, abimde dahil olmak üzere, ben yukarı çıktım, biz saçak altındaydık, aşağıyı tarıyorlardı, B. bey ve yetkililer olsun, alikonulan silahları vb. şeyleri denize atın diye anonslar geçiyordu, uyarı geldi geri çekiliyoruz diye, biz saçaklardan aşağı atlادık içeri geçtik, ilk defa vurulanları gördüm içerde, yaralılara müdahale etmeye başladık, benim birebir ilgilendiğim S. abiye müdahale ettiğimi hatırlıyorum, uzun bir süre bu yaralılarla uğraştık, malzeme bittiği için israil askerlerine anons yapıldı, yaralılarımızı teslim etmek istiyoruz diye, uzun süre cevap gelmedi, en sonunda cevap geldi, ingiliz asıllı sanırım pakistanlı bir dostumuzla beraber biz S. abiyi sedye ile aldık, bu arada içeriye müdahale edilmiyordu, kapı açıldı dışarı çıktık, ben bırakıp geri gidicez zannederken bizi çevirdiler, pasaportum, kartlarım, 30.000 doların üzerinde bir miktar para vardı, boynumdaki bir çantada asılıydı, bir asker çıkarmamı istedi, çıkarmam dedim, dipçik yedim ve aldılar, içine baktılar, bir asker müdahale etti ve bana geri verdi, sonra tekrar geri istediler, dipçikle vurdular ve tekrar aldılar, ilk kelepçelenip dışarıya alınmış olunan kişilerden oluyoruz biz, arkadan kelepçelendik, birkaç saat sonra insanlar dışarıya çıkartılmaya başlandı, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: 3 gece kaldık, hakim ya da mahkeme olmadı, sorgulamalar oldu, ceza evindeyken yemek verilmedi, sepetler içerisinde turuncu renkli biberleri lağımın içine atıp oradan yememizi istediler, biz bunu yapmadık, lağım temizleme görevini sağdan soldan sigara toplayabilirim diye kabul ettim, bunun dışında enterasan psikolojik olaylar vardı, avludayken yanıma geldi birkaç arkadaş, bir libyalı var dediler, israil askerleri kenarda bunları tehdit ediyorlar, sessizce kapıya gelip bizim yanımıza geleceksin diye, libyalı geri çekilmiş, eğer gelmezsen seni zehirleyerek alırsın demişler, son gün bize yemek dağıtıldı, bir süre sonra o libyalı arkadaş yerde kıvranmaya başladı ve kriz geçiriyordu, müdahale edildi, aramızda bir doktor vardı, biraz sonra kapı açıldı ve içeriye 2 tane doktor girdi, gözlüklü, kaslı tiplerdi, dışarıya almamız lazım dediler, doktor olmadıkları anlaşıldı, libyalıyı aramızdan almaya çalıştılar, uçağa binene kadar aramızdan koparmaya çalıştılar, ama istedikleri olmadı, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Benden alınanların hiçbiri iade edilmedi, yalnız bir çantam geri geldi, boş bir şekildeydi, müdahaleden önceki 3 günün kamera kayıtları da vardır, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, daha önce ifade vermedim, dedi.

MÜŞTEKİ R. Ç. ŞİKAYETİNDE: Ben mavi marmara gemisinde canlı yayın görevlisi olarak gitmiştim, olay yaşandığı sırada rejideydim, 3 sene oldu, aklımda kalan pek bişey yok, askerden de yeni geldim, ilk başta zodyak botlarla geldiler, gemiye çıkmaya çalıştılar, bizim rejide sadece kamera görüntüleri olduğu için, güvenlik kamerası görüntüleri vardı, biz kameralardan olayı gördük,

önden ve arkadan olmak üzere gemiye iki tane zodyak botla geldiler, gemiye çıkmaya çalıştılar, başarılı olamadıktan sonra helikopter geldi, helikopterden ilk asker düştükten sonra ikinci inen asker orada herkesi tarayarak aşağıya indi, bunlar görüntülerde vardı rejide gördüğümüz kadarıyla, o sırada rahmetli Cevdet abi bizim yanımızdaydı, kendisi bir fotoğraf makinesi ile dışarı çıktı, arka güvertede deflanşöre basar basmaz alınının ortasından vurulduğu haberi geldi, helikopterden inen askerler tarayarak indiği için, rahmetli Furkan 'ın mermi yedikten sonra darp edilerek, 3-5 asker tarafından dövülerek acı çekerkenki görüntüleri vardı, onları da gördük, bunların dışında komple gemiyi ele geçirdiler, her tarafta askerler dolaşıyordu, biz hala rejideydik, bir taraftan kasetler geliyordu, onları geçmeye çalışıyorduk, canlı yayın yapıyorduk, uluslar arası hak ihlali yaptılar, bizim yayın yapmış olduğumuz frekansın üzerine çıktılar, frekansı sabote ettiler, biz yedek frekanslar ile devam ettik, bunlardan haberleri yoklardı, bu yüzden aşırı bir şekilde strese girdiler, daha sonra gemideki askerler fark etti bunları, geminin çeşitli yerlerinde askerler vardı, ordan televizyonlardan gördükten sonra biraz daha uysallaştılar, A. ve R. K. ile beraber rejide odasında odayı boşaltmak zorunda kaldık, bizi orada yakalarlarsa öldürürler diye düşündük, oradan çıktık ve ben ve M. isimli arkadaşımın basınla ayrılan 5-10 metre yanda bir odaya geçtik, dışarda ne olup bittiğini tam olarak bilmiyoruz, görmüyoruz da gördüğüm şeydi, NTV kanalından Cihan Haber Ajansı tarafından bizim görüntüler yayındaydı hala, onu izliyorduk, en son o görüntülerde gitti, orada bizi almalarını bekliyorduk, en son bizim kapıları da kırdılar, tek tek uzun namlulu silahlarla bizi yanlarına çağırdılar, üstümüzü başımızı aradılar, boşalttılar, sonra arka güverte bölümüne gönderdiler, ellerimiz kelepçeli şekilde bizi oturttular, sonradan öğrendik ki buzdolabı işkencesi gibi geçen helikopter ile işkence yaptılar, helikopterin pervanesi döndükçe su kalkıp üstümüze geliyordu, rüzgarla birlikte yaklaşık 3 saat kadar böyle gittik, en sonunda Aşlot limanına vardık, limanda bizim burada beyaz masa dedikleri şekilde bişey kurmuşlardı, tek tek sorguya çektiler, hatta bana da bir Türk yahudisi veya mason diyebileceğim tarzda birisi geldi, kendisi İstanbul 'da doğmuş büyümüş, sonra sorguya çekti, neden niye geldin diye Türkçe şekilde birkaç soru sordu, sonra bir tane kağıt çıkardı, o kağıdı imzaladım, üzerinde yarı Türkçe yarı İngilizce yazdığı için, sonra bir kağıt daha getirdi, kağıtta yalnız ibranice yazdığı için okuyamadım, tercüme de etmediği için imzalamadım, sonrasında tekrardan çadırların olduğu bölüme gittik, orada bizi soydular, aradılar, sonra seri numarası gibi numara verip fotoğraf çektiler, üzerimizde ne var ne yok aldılar, sigara çakmak vs. gibi, ceza evi aracına bindirildik, araç çok soğuktu, yaklaşık 2.5-3 saat yolda gittik, sonra bizim için yaptırılmış ceza evine götürdüler, hücrelere girdik tek tek, baskı yaptılar, yemek getirdiler, yemek yenecek gibi değildi, S. abinin söylediği gibi hücremin lağımı patlamıştı, orada kalmak zorunda kaldık, toplamda 2 gece kaldık, 3.gün sabaha karşı çıkarttılar, hava limanına gittik, orada bir müddet bekledik, uçakta da yaklaşık 16 saat beklemiş olmamız lazım, İrlanda asıllı Amerikalı arkadaşın kötü bir darpa maruz kaldığına bende şahit oldum, uçağa bindik ve geldik, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Ben yaralanmadım, itme kakma gibi şeyler oldu, bir valiz eşya, 2 tane cep telefonu, cüzdanım vardı onları aldılar, pasaport ve kimlikleri aldım, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, olaydan bir ay sonra savcılığa birebir anlatma tarzı bişey olmuştu ama sanırım kayıtlara geçmemiş, dedi.

MÜŞTEKİ M. Ö. ŞİKAYETİNDE: Saat 10.30 gibi prodüksiyon bölümünde duruyorduk, telsizden israil fırakteynlerinin yaklaştığını öğrendik, henüz daha gemidekilerin haberi yoktu, ön tarafa gittim, kamera kurduk, yavaş yavaş gemide hareketlenmeler olmuştu, can yelekleri giyilmişti, kaptan köşküden daha iyi takip ediliyordu, havadan uçan insansız hava uçakları gibi benzeri şeyler vardı, bir müddet sonra arkaya geçtim, bu ara bizim yayınlarımızı kesiyorlardı, canlı yayınlarımıza müdahale ediyorlardı, önceleri kesemediler, daha sonra türksat 3 uydusuna müdahale ettiklerini duydum, yayından düşüyorduk, yedek frekansımız vardı ama açığa çıkmasın diye yayına çıkmıyorduk, bu şekilde bizi denediler, saat 12-1 gibi bıraktılar, ondan sonra yayınlara devam edebildik, saat 4.00 civarı sadece takibe devam edecekler diye düşünüyorduk, Ü. S. bana sen yat dedi, tam yatmışım ki, diğer kameraman arkadaşımız E. geldi, kalk geliyorlar dedi, kalktım, canlı yayın kamerasının başına geçtim, bu sırada Gazze gemisinden A. 'ın telsizden seslerini duydum, mavi marmara sizin üzerinize geliyorlar diye, geminin kış en üst tarafayız, bir müddet sonra bir

sürü zodyakın geldiğini gördük, etrafımız zodyaklarla çevrilmişti, geminin sağ arka tarafından bir zodyak yavaşmaya başladı ve gemide ilk silah sesini o zaman duyduk, patlamalar da başlamış oldu, helikopterler yoktu, gemideki aktivistler pasif direnişe geçti, 5 dakika sonra helikopterler geldi, helikopterler ikiye ikiye geliyordu, helikopterden inen askerlerin iki tanesi içeriye alınmış diye haber geldi bize, yaralıların olduğu bilgisi ulaşıyordu, bir müddet sonra diğer helikopterler geldi, bu sefer daha kanlı olduğuna dair duyumlar geliyordu, diğer kameraman arkadaşımız detaylı görüntü çekmek için geminin sol üst tarafında bulunuyordu, B. Y. yaralılarımız, ölülerimiz var, direnişi bırakalım diye söyledi, hatta beyaz gömleğini çıkarttı, hatta bir arkadaş aldı beyaz gömleği koridordan ön tarafa doğru sallamaya başladı, o sırada E. 'ı da gördüm, sol tarafta ileride israil askerleri vardı onları çekiyordu, bir anda rejiden ses duydum, E. ne oldu diye bakayım derken kolundan vurulmuştu, yerdeydi, E. 'ı alıp aşağı indirdiler müdahale ettiler, bende bir müddet sonra kameramı alıp kırlangıcın üstüne gittim, askerleri çekebilmek için, çok seri bir şekilde beni gördüler, üzerime iki tane lazer çevrildiğini gördüm, ve ciuvv diye çok seri bir ses duydum, bana atılan bir kurşunun sesiydi, bir müddet sonra bizim bölgemize ceset geldi, Cevdet Kılıçlar 'ın cesediydi, alınının tam ortasından vurulmuştu, onu da aşağı indirdikten sonra gemiyi artık ele geçirmişlerdi, hava aydınlanmaya başlamıştı, Işıkçı E. ile ben kaldım, rejideki R. 'e burada çekilecek bir şey yok, bir taraftan da anonslar yapıyorlar, herkes bulunduğu yere otursun, ayakta olanlar vurulacak diye, etrafımızda zodyaklar var, geminin üstünde bir tek ben ve E. vardı, E. hemen aşağı indi, ben kamerayı aldım, kameranın kablosu sıkışmıştı, onunla 30-40 saniye kadar uğraştım, ben E. 'un arkasından indim, iner inmez 8-10 tane israil askeri ile karşı karşıya kaldım, bir anda üzerime çullandılar, bir tanesi elimdeki kamerayı aldı, kaldırarak yere çarptı, ve içindeki kasedi almak için üzerine abandı, biri üzerimdeki çelik yeleği çıkarttı, ellerimi arkadan bağladılar, boşluk bölgeme tekmeler atıyorlardı, ıslak zemin üzerine yatırdılar, epey kaldım bu şekilde, bir taraftan kabloları kesiyorlardı, geminin arka tarafına kablo gibi bir şey döküyorlardı, bunu görmemem için yastık ve hasırları başımın önüne koydular, başımın üzerine bastılar, arada bir tekme atıyorlardı boşluk bölgeme, omur ilik kısmıma da tekme atıyorlardı, ceplerimi boşalttılar, gözlüğümü aldılar, dizlerimin üzerine oturtular, başımı öne eğdiler, cüzdanım ve gözlüğümün olduğunu söyledim, cüzdanı getirip gözlüğü getirmedi, bir müddet bekledikten sonra geminin sol tarafında duvara dizlerimin üzerine oturtular tekrar, daha sonra içerden teker teker insanları çıkartmaya başladılar, geminin güvertesini bu şekilde doldurdular, hareket edenlere darbe yapıyorlardı, başlarına silah dayıyorlardı, kollarım hep arkadan bağlıydı, acı çekiyordum, yaralılar orta yerde oturuyordu, yabancı aktivistler banklarda oturuyordu, bizi daha çok yerde oturtular, ardından ilerleyen saatlerde içeriye aldılar bizi, tuvalete müsaade etmiyorlardı, gemiden indikten sonra sorgulamamızı yaptılar, imza atmamızı istediler, orda bir madde vardı, bu konuda bilgim olmadığı için imzalamam dedim, oradan hapishaneye geçtik, hapishanede 2 gece uyuduk, sonra buraya döndük, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Benden alınan şeylerin hiçbiri iade edilmedi, profesyonel fotoğraf makinesi vardı, objektiflerim vardı, bilgisayarım vardı, hiçbirisi iade edilmedi, geri gelmedi, mahkeme ya da hakim önüne çıkmadım, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, daha önce savcıya ifade vermiştim, dedi.

Bir kısım müdahiller vekili Av. C. T. söz aldı; Ben bir önceki duruşmada 25/05/2013 tarihli dilekçemi aynen tekrar ediyorum, burda yakalama ile ilgili talebimiz vardı, o zaman tebligat neticesi dosyaya intikal etmemişti, veya yeni gelmişti, biz sanık olmadan ceza yargılamasının bir anlamı olmadığını düşünüyoruz, mahkemenizi de rahatsız edeceğini düşünüyoruz sanıklar olmadan yargılama yapılmasının, mutlaka yakalama kararı verilmesi ve interpole bildirilmesini talep ediyoruz, dedi.

Bir kısım müdahiller vekili Av. U. Y. söz aldı; Bizim de yakalama talebimiz vardır, CMK 199 maddesi uyarınca mahkeme gerek zorla getirme gerekse yakalama kararı vermeye sahiptir, bu 4.celsedir, olayın üzerinden 3 yılı aşkın zaman geçti, mahkeme 1 yıldır devam ediyor, yüzyüze ilkesi zaten mevcut, adil yargılanma gereği sanıkların da burada olduğu bir yargılamayı biz zaten bekliyoruz, bugün oluşan durumda binlerce yıllarla yargılanan sanıklar, Türkiye 'ye gelseler ellerini kollarını sallayacak şekilde hiçbir hukuki müeyyideye sahip olmadan böyle bir boşluk oluşmuş durumda,

bu boşluğu bizim kabul etmemiz, müvekkillerimize izah etmemiz mümkün olmuyor, tebligatlar İsrail makamlarına yapıldı ve bunun üzerinden dahi 6 ay geçti, sanıkların kendi beyanları dahi gazetelerde boy boy yer almaktadır, böyle bir durumda böyle nitelikli bir suçta yakalama talebinin olmazsa olmaz şeklini tekrardan kabulünü rica ediyoruz, dedi.

Sanıklara baroca atanan müdafii Av. M. B. 'tan müşteki beyanlarına ve yakalama çıkarılması hususunda soruldu: Tebligat aşamasının tamamlanmadığını biliyoruz, bu aşamada yakalama taleplerinin reddine karar verilmesi gerektiğini düşünüyoruz, sadece mavi marmara gemisinde bulunmayan müştekilerin katılma taleplerinin reddine karar verilmesini talep ediyoruz, dedi.

İDDİA MAKAMINDAN SORULDU: Çıkarılan davetiye neticesinin beklenmesi ile suçtan zarar görme ihtimallerine göre ifadeleri alınan müştekilerin davaya katılmalarına karar verilmesi talep ve mütalaa olunur, dedi.

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ İSTEM GİBİ :

1- Talimat ile ifadeleri alınan müştekiler ... suçtan zarar görme ihtimallerine göre davaya katılan sıfatları ile KABULÜNE,

2-Müştekiler ... adreslerinin araştırılması için ilgili birimlere müzekkere yazılmasına,

3- Sanık Gabriel Ashkenazi müdafii Av. U. K. 'nun mazeretinin kabulüne, duruşma gününün davetiye ile bildirilmesine,

4-Müştekiler ... katılma taleplerinin kabulüne, davaya katılan sıfatları ile KABULÜNE,

5- Müşteki M. D. 'nin sunduğu doktor raporlarına istinaden gözünde kalıcı hasar olup olmadığı ve uzuv zaafi olup olmadığı konusunda rapor alınmak üzere öncelikle Adli Tıp Kurumundan randevu günü alınarak, verilecek randevu tarihinde, müştekinin mahkememize başvurduğu takdirde Adli Tıp Kurumuna gönderilmesine,

Müştekinin dosyaya sunduğu raporların ve türkçe tercümelerinin de Adli Tıp Kurumuna yazılacak yazıya eklenmesine,

6- Yukarıda kimlik tespitleri yapılan müştekiler ... bir sonraki celsede dinlenilmek üzere duruşmada hazır bulunmaları hususunun kendilerine ihtarına, (ihtar edildi)

Gelecek celse bu müştekilerin beyanlarının tespit edilmesine,

7- Duruşmada kaydedilen sesli ve görüntülü kayıtların mahkememiz kalemi aracılığıyla tutanağa dönüştürülerek dosya içerisine konulmasına,

8- Uluslararası istinabe yoluyla mahkememizce sanıklar adına çıkartılan tebligatların sanıklara bizzat yapılıp yapılmadığına ilişkin evrakın Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü aracılığıyla dosyaya gönderilmesi için yazılan yazının sonucunun sorulması için aynı makama yazı yazılmasına,

9- Sanıkların iddianamede başlığında sadece isimleri, baba isimleri ve doğum tarihlerinin yazılı bulunduğu ve diğer kimlik bilgilerinin bulunmadığı anlaşıldığından, sanıklar Rau Aluf Gabiel Ashkenazi, Eliezer Alfred Marom, Avishay Levi ve Amos Yadlin 'in İsrail ülkesi makamlarından tensip ara kararında belirtilen genelge hükümleri doğrultusunda nüfus kayıtlarının istenilmesi için Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğüne yazı yazılmasına,

10- Dosyanın geldiği aşama, usulü işlemler ve bu kapsamda istinabe yoluyla gönderilen tebligatların sanıklara bizzat yapılıp yapılmadığının henüz belirlenememiş oluşu ve buna dair dosyaya herhangi bir evrakın henüz girmemiş bulunması hususları dikkate alınarak bu aşamada müşteki-katılan vekillerinin birlikte bulunmuş oldukları sanıklar hakkında yakalama çıkarılmasına, sanıkların iadelerinin istenmesine, haklarında kırmızı bülten düzenlenmesine ilişkin taleplerinin yukarıda 8 ve 9 nolu ara kararlarda belirtilen hususlar yerine geldikten sonra değerlendirilmesine,

11- Duruşma günü adliyede bulunan büyük duruşma salonunun mahkememize tahsis edilmesi için C.Savcılığına yazı yazılmasına,

Duruşmanın bu nedenlerle 27/03/2014 günü saat 10:00 'a bırakılmasına oybirliği ile karar verildi.10/10/2013